

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Ὅριστε λοιπόν, κύριοι, ἡ Ἀποκρῆ καὶ πάλι
 Ἦλθε νὰ μᾶς σηκώσῃ τὸ κεφάλι
 Καὶ ὅλος ὁ κόσμος κοντεύει νὰ ξετρελλαθῇ μὲ τὸ Καρναβάλι
 Ἰς ἐλησμόνησε τῆς πατρίδος μας τὸ χάλι.
 Ἀρχίσαν ἀπὸ μέραις τὰ σπρωξίματα καὶ τὰ τραβίγματα
 Κ' ἐστήσαν ἐμπρὸς στὸ Πανεπιστήμιο παραπήγματα
 Ἐγὼ φθονῶ τὸν Ρῆγα τὸν Φεραῖο
 Ποῦ ἀποκεῖ ποῦ στέκει θὰ κάνῃ χάξι ὥραϊο
 Καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν Πατριάρχη
 Ποῦ θέσι καλλίτερη ἀπὸ τὴ δική του δὲν ὑπάρχει.
 Ὡστόσο αὐτὸ τὸ κομητάτο
 Ἐφερε τὴν Ἀθήνα ἀνω κάτω.
 Ἐφορολόγησε κάθε τραπεζίτη
 Κ' ἔβαλε στὰ αἵματα ὡς καὶ τὸ Φρεαρίτη
 Ὅπου τοὺς ἔδωσε τὸ σπῆτι.
 Θὰ ἔλθουν θεαταὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης
 Καὶ ὡς ἔφυγεν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσιν ὁ Κουρτοπάσης.
 Ὡς καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια
 Ἐδεῖξε εἰς τὴν περίστασι μεγάλη φιλογένεια.
 Καὶ ὁ βασιλεὺς μας διασκεδάσει
 Καὶ κάνει μὲ τὸν Τρικούπη χάξι
 Εὐρισκόμενοι καὶ οἱ δύο
 Ἐπάνω ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο.
 Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ κάνουν χάξι
 Περνᾷ ἀπὸ κάτω ὁ Παπαμιχαλόπουλος κι' ἀναστενάζει
 Βλέπει πῶς ἀλλάξε τῶν πραγμάτων ὁ ροῦς
 Καὶ ἐνθυμεῖται τοὺς παλαιούς καιροὺς
 Ποῦ ἔδεναν τοὺς σκύλους μὲ τὰ λουκάνικα
 Κ' ἐφορούσε σὰν δεσπότης φαρδομάνικα
 Καὶ ὁ Δηλιγιάννης μὲ φρίκη
 Βλέπει νὰ περνᾷ τοῦ Γρίβα τὸ καῖκι
 Καὶ συλλογίζεται κρυφὰ καὶ κλαίει
 Διότι βλέπει πῶς σὲ ἅπαντα νερὰ πλᾶει
 Καὶ δὲν εἰσέφρει τί νὰ πῇ
 Διότι μὲ τὸ Σόλλογο ζὲν εἶνε προκοπή
 Ἐπειδὴ ἐσχηματίσθησαν γάσματα
 Μὲ ὅλα τοῦ Καλλιφρονᾶ τὰ ρητορικὰ γυμνάσματα.
 Τοὺς ἐκυρίευσιν ὅλους τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης...
 Ἀλήθεια, τί γίνεται καὶ ὁ κύριος Κοντογιάννης;
 Εὐρίσκεται ἀκόμη στὰ στρώματα;
 Αὐτὰ κατὰ δυστυχίαν ἔχουν τὰ κόμματα!
 Ἐπέρασεν ἡ ἐπαναστατικὴ παλίσροια
 Καὶ ὡς λαμβάνῃ ὁ Πολιτικὸς Σόλλογος συγχαρητήρια.
 Τώρα εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀμπώτιδα
 Καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπανάστασιν εἰς τὴν Φθώτιδα.
 Ὁ Τρικούπης θὰ φέρῃ ἰσοζύγιον
 Καὶ θὰ κάμῃ τὴν Ἑλλάδα παράδεισον ἐπίγειον
 Δὲν εἶδατε ποῦ ἦλθαν τόσοι τραπεζίταις
 Ἀνθρώποι ὅλοι μὲ μεγάλας μύταις
 Ἀνθρώποι ὅλοι μὲ ἐπώνυμα εἰς ἰδής.
 Καὶ μαζί μ' αὐτοὺς κατὰ σύμπτωσιν ἦλθε καὶ ὁ Μελίδης,
 Ποῦ θὰ κάμουν ξενοδοχεῖα στὰ βουνὰ
 Διὰ νὰ τρώγουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες χάρισμα τραχανά:
 Ἀμμή πάλι τί σοῦ λείπει
 Ἐκείνη ἡ Λαϊκὴ Γκαλοουαίη;
 Ποῦ ἦτο κυρία τρανὴ
 Καὶ ὡς τὴν ἐπρόσβαλε ἡ Καθημερινὴ
 (Καὶ αὐτὴ ὁ Θεὸς χωρὶς τὴν!)
 Δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἰδῇ τὸ Χριστὸς-Ἀνέστη!
 Σὰς λέγει πῶς θὰ ἰδῇτε πράγματα μεγάλα
 Νὰ τρέχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μέλι καὶ τὸ γάλα
 Καὶ μὲ τοὺς νέους οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς
 Θ' ἀπαλλαγθῶμεν ἀπὸ τοὺς περισπασμοὺς
 Καὶ μὲ τὰ νέα δάνεια
 Θὰ ὑψωθῶμεν ἱσοῦς μὲ τὰ ἐπουράνια.

Θὰ ἰδῇτε πῶς ὁ Τρικούπης μόνος
 Θὰ φέρῃ τὴν ἐποχὴν τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος.
 Ὁ Τρικούπης μαζί μὲ τὸ Δραγοῦμη
 Ἐκαμαν τὴν ἀντιπολίτευσι τουλοῦμι.
 Ὁ Τρικούπης μαζί μὲ τὸν Βουλπιώτη
 Θὰ φέρουν τὸ ἔθνος εἰς τὴν εὐκλεία τὴν πρώτη.
 Ὁ Τρικούπης μαζί μὲ τὸ Μανέτα
 Θὰ μεταβάλλουν καὶ τὰ χαλίκια εἰς κουφέτα.
 Ὁ Τρικούπης μαζί μὲ τὸ Θεοτόκη
 Ἀφίνουν τοὺς ἐντιπάλους νὰ τρέφονται μὲ καλαμπόκι
 Ὁ Τρικούπης μὲ τὸν Λομβάρδον τὸν ἀφάντη
 Τὸ ἔχουν στρώσει εἰς τὸ γλέντι
 Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις τρώγουν καὶ χοροπηδοῦν
 Μαζί μὲ τοὺς πρέσβεις καὶ μὲ τὸν Φεριδοῦν.
 Καὶ εἰς ὅλα τὰ τραπέζια πίνουν εἰς ὑγείαν του
 Καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ κυρίου Ρούφου μᾶς στέλνει τὴν εὐλογίαν του
 Ἡ ὁποία θὰ ἐξαπλωθῇ ταχέως
 Διὰ νὰ ἔχῃ ἐργασίαν ὁ κύριος Δευτεραῖος
 Μέσα δὲ εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ χαρίσματα
 Ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὐρεθῶν καὶ τὰ ἀρχαῖα νομίσματα
 Καὶ ν' ἀνακτήσωμεν τοὺς Κυζικηνούς στατήρας
 Ὅπου ἔβαλαν εἰς τόσους κόπους ἀστυνόμους καὶ κλητῆρας.
 Ὅπου ἐνομίζαμεν, ὅτι ἐτάφησαν ὑπὸ κρύαν πλάκα
 Ὑπὸ τὴν ἀγρυπνίαν ἐπίβλεψιν τοῦ κυρίου Ποστολάκα.
 Μὲ τοῦ Ζωγράφου τὸν δακτύλιον
 Ἦλθεν πάλιν ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τὸν ἥλιον
 Καὶ φαίνεται, ὅτι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον
 Τὸ στάδιον δὲν ἦτο πολὺ ἐπιζήμιον
 Μολονότι ὁ κύριος Ποστολάκας
 Ἀποκαλεῖ ὅσους λείγουν αὐτὰ βλάκας
 Καὶ τὰ θεωρεῖ ὅλα ἀδόσιμα
 Καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ δώσουν νέα παράστημα.
 Τὸ καλλίτερον ὅμως εἶνε
 Διὰ νὰ διασώσουν καρμίαν ἀρχαιότητι αἱ Ἀθῆναι
 Νὰ ἀσφαλίσωμεν τὰ μουσεῖα
 Εἰς καρμίαν ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρίαν
 Κ' ἐκεῖ κοντὰ εἰς τοὺς Στόλους
 Νὰ στήσωμεν δόκανα διὰ τοὺς ἀρχαιοκαπηλοὺς...
 Ἀλλ' αὐτὰ εἶνε πράγματα θλιβερά.
 Ἀς ἔλθωμεν εἰς τὴν σημερινὴν χαρὰ
 Ἀς ἔδωκεν νὰ διασκεδάσουμε κομμάτι
 Νὰ ἰδοῦμε μὲ τὸ μουσὶ τὸν κύριον Κασσιμάτη
 Ἀς ξεχάσωμε τὸν ἀγῶνα τοῦ Φερδινάνδου καὶ τοῦ Σουλτάνου
 Καὶ τὰ μυστικοσυμβούλια εἰς τὸ σπῆτι τοῦ κυρίου Καραπάνου.
 Καθὼς καὶ τὰς αἰματοχυσίας
 Ὅπου γίνονται εἰς τὰς ἐπαρχίας
 Καὶ τοὺς καταδικασμοὺς τοὺς ἀδίκους
 Καὶ τὰς μάχας ὅπου συγροτοῦνται μὲ τοὺς φυγοζικούς
 Εὐφρανθῆτε καὶ διασκεδάστε
 Κ' ἐμὲ τὸν ποιητὴν νὰ μὴ ξεχάσετε,
 Καὶ ἂν σὰς περιστέφῃ κανένα ραχάτ-λουκούμ
 Δώσετε το εἰς ἐμὲ τὸν πτωχὸν τόν

Ἀββακούμ

ΒΙΣ ΤΟ ΚΟΡΟ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΕΟΥ

Ὅλα καλὰ εἰς τὸ χορὸ κ' ὁμορφαιε τόσαις ἀλλαιε,
 ἀλλ' ὅμως μοῦ ἐφάνηκαν πολὺ μικραῖς ἡ σάλαιε.

Καεκέις